

Toukokuu 1957

Höytiäisen kasarmilla kesällä 1889

Karjalan pojat olivat näin uljaita

Karjalan *pojat*

No 1
1957

MAANPUOLUSTUSVÄEN LEHTI

Peruskalliomme

— maanpuolustus

**Rakennusliike Aaltio
ja Eskelinen Oy**

**Pohjois-Karjalan
Metsänhoitolautakunta**

Osakeyhtiö A. Halonen

Hotelli Pielishovi

Joensuun Tavarakeskus Oy.

Karjalainen Kauppa-Aitta

ARVI A. LALLUKKA

Joensuun Rauta

Pohjois-Karjalan

**Joensuun Ymp. Osuus-
meijeri i. l.**

Kirjapaino Oy.

Rauma-Repola Oy.

Oy. Kaukas Ab.

Suomen Maanviljelijäin

Karjalan Talon Ravintola

Kauppa Oy.

Sarvamaa Oy.

M. Kakkonen

Oy. Wilh. Schauman Ab.

Tarma Oy.

**Suomen Osuuskauppojen
Keskuskunta r. l.**

Vanha Apteekki

KARL. MANNELIN

**KARJALAN POIKIEN KILTA
JA SEN JÄSENYHTEISÖT**

Toimintamme syvyys ja sen laajuus

Karjalan Poikien Kilta on maanpuolustusyhdistöjen yhteistyöelin maakunnassamme. Se yhdistää toisaalta reservin ja kodin piirissä, toisaalta kasarmeissa joko kantahenkilökuntaan kuuluvat tai asepalvelustaan suorittamassa olevat isänmaansa parasta ajattelevat laajat kansalaisryhmät toisiinsa. Toimintamme syvyyttä ja sen laajuutta ajatellen ovat kiltaan kuuluvista sodanaikaisista toimiyksiköistä koostuvat veljeskunnat merkittävimmät. Maakunnassammehan niitä on kolme: Rukajärven suunnan veljeskunta, Kalpaveljet ja Kiilaveljet. Veljeskuntien toimieliminä ovat tämänhetkisen nimityksen mukaan muistoristitoimikunnat. Kaikilla muistoristin lunastaneilla on oikeus liittyä omiin veljeskuntiinsa. Tätä oikeutta onkin käytetty runsain mitoin hyväksi. Raskaiden koettelemuskausien veriveljeys sitoo miehet ja mielet kiinteästi toisiinsa. Tarina kiertyy tavattaessa herkästi menneisiin. Muistellaan yhteisiä matkoja vuosien varrelta,

muistellaan liikuttunein mielin niitä sankariveljiä, jotka kaikkensa uhranneina antoivat henkensä isänmaan alttarille. Elossa olevat rintamaveljet ja heidän poikansa, jotka kukin vuorollaan astuvat asetakkia kantamaan lakisäateistä puolustuspalvelustaan suorittaessaan, liittävätkö kodin ja kasarmin kiinteään kanssakäymiseen keskenään. Päämääränä: maanpuolustus — peruskalliomme. Sen pitävän perustuksen pohjalla ja Korkeimman Kaitselmuksen suopealla johdolla kansakuntamme on menneiden vuosisatojen ristiallokoissa olemassaolonsa säilyttänyt ja itsenäisen aseman muiden vapaiden kansakuntien rinnalla saavuttanut.

Kestettyjen kärsimysvuosien iskemät haavat koko kansayhteisön sieluun ovat siksi raskaat, että kukaan nykypolven pojista ei edesvastuuttomasti erehdy vahingoittavaan intoiluun. Olemme oppineet sen, että meidän on ponnisteltava omalta kansalliselta pohjaltamme puhtain asein puhtaana asian puolesta. Asianamme on turvata isänmaan vapaus, turvata kotiemme ja kansankirkon olemassaolo ja säilyttää esi-isiemme puolustustahdon perinteet lapsillemme ja lapsenlapsillemme. Toimintamme tähtää kaikkien rauhaa rakastavien vastuuntuntoisten kansalaisten hedelmälliseen, rakentavaan, siunaukselliseen yhteistyöhön.

K. Kettunen

”Me sitä ollaan suomalaiset tarkka-ampujat . . .”

Itämaisen sodan aikana perustettiin Suomessa 9 ruotujakoista tarkk'ampujapataljoonaa, kukin 600 miehen vahvuisena. Sodan päätyttyä useimmat joukko-osastot lakkautettiin, mm. kaikki ruotujakoiset pataljoonat. Napoleonin hyökättyä v. 1812 Venäjälle, muodostettiin Suomessa värvämällä 3 jääkäriyrykmenttiä, joista »Perunajääkärien» Viipurin Rykmentistä muodostui Suomen Opetuspataljoona, v. 1829 Suomen kaartiksi korotettuna ja tarkk'ampujapataljoona nimeltään Henkivartiövän Suomen tarkk'ampujapataljoona. Edellämäinnittu »Perunajääkäri» nimityksen antoivat toisten joukko-osastojen vanhemmat miehet, sillä rykmentti ennen siirtymistään Pietarin varuskuntarykmentiksi sai vain muutaman viikon alokaskoulutuksen, mikä siihen aikaan oli harvinaista.

Turkin sodan aikana v. 1878 vahvistettiin laki asevelvollisuudesta ja samalla lakkautettiin kaikki värvetyt joukko-osastot. Asevelvollisten koulutusta varten perustettiin jälleen tarkk'ampujapataljoonia sekä kunkin pataljoonan piiriin reservin koulutuskeskuksia. Maa jakaantui kaikkiaan kahdeksaan reservipiiriin, jotka käsittivät kaikkiaan 32. reservikomppaniaa. Niinpä mm. Joensuun Höytiäisiin (nyk. Ontolaan) perustettiin 5. Kuopion tarkk'ampujapataljoonan reservipiiriin kuuluva 20. reservikomppania ja Sortavalaa 8. Viipurin tarkk'ampujapataljoonan reservipiiriin kuuluva 32. reservikomppania. Helsinkiin majoitettuna oli Suomen kaarti eli Henkivartiövän 3. suomalainen tarkk'ampujapataljoona.

Tämä sotalaitos hävitettiin ns. venäläisenä sorto-aikana. V. 1901 annettiin määräys tarkk'ampujapataljoonien lakkauttamisesta. Kaarti säilyi vuoteen 1905.

Monet Suomen kaartissa ja tarkk'ampujapataljoonissa koulutuksensa saaneet astuivat itsenäisen Suomen armeijan riveihin v. 1918.

Menneitä aikoja muistelemaan kokoontui 27. 1. 1957 Karjalan Poikien Kiltan kutsumana vanhan Suomen kaartin ja tarkk'ampujapataljoonien veteraaneja, 27. jääkäripataljoonassa palvelleita, vapausotureita sekä viime sotien miehiä yhteiseen kokoukseen, joka pidettiin Karjalan talon juhlasalissa ja päivällinen Karjalan talon Rajakapteenin pirtissä. Jälleen kaikui laulu:

Me sitä ollaan suomalaiset tarkka-ampujat,
sotaopin harjoittajat aivan ankarat.
Sum sumfati lalalala rallalalei
sun sumfatirallal lei.
Ja sotaopin harjoittajat aivan ankarat.

Vaikkei meitä varustettu rautahaarniskall',
niin kivääri on turvamme ja luontomm' leijonan.
Sun sumfati jne.

Sitä ovat esi-isät ennen kantaneet
ja henkensäkin maamme kalliin eestä antaneet.
Sun sumfati jne.

Me rauhan ajan astumme heilamme rinnalla
ja sota-ajan sodimme veremme hinnalla.
Sun sumfati jne.

Kun me kerran kuolemme ja meidät haudataan,
niin sotatorvella soitetaan ja haudalla ammutaan.
Sun sumfati jne.

Vanhan väen veteraaneista mainitsemme mm. kersantti Juho Pirisen, s. 16. 5. 1868 Kiteellä, palvelut 5. Kuopion tarkk'ampujapataljoonassa, saaden 8. 7. 1892 valtakirjan nuoremman aliupseerin toimeen. Valtakirjan allekirjoittajina eversti Neovius ja varmentajana adjutantti, luutn. Wallenius. Viimeisenä kesänä Pirinen joutui Höytiäisen reservikomppanian kouluttajaksi ja tiukkaotteinen mies kuuluu Pirinen olleenkin, mihin hän kysyttäessä vastasi, että piti hän niille olla tiukkana kun ne viinan kanssa meinasin aina törmäillä. Pirinen oli ollut 1891 Lappeenrannan leirillä, jolloin keisari Aleksanteri oli käynyt leiriä tarkastamassa. Pirisen palvelus kesti kolme vuotta, päättyen 31. 10. 1893. Höytiäisen reserviläinen Antti Tuhkanen, s. 10. 10. 1870 samoin Kiteellä, palveli Höytiäisen reservikomppaniassa kolmena kesänä peräkkäin. Arvannostossa oli vedettävä 7 arpa, jotka tiesivät palvelusta, näistä yksi vakinaiseen Kuopioon, yksi Suomen kaartiin ja loput Höytiäiselle. Tuhkasan kohdalla arpa lankesi Höytiäiseen. Sen aikaisista esimiehistään muistaa Tuhkanen evl. von Hertzenin, alikapteenin ja komppanian vääpeli Savolaisen.

Siihen aikaan ei ollut yleisiä kulkuvälineitä, vaan sunnuntaiomallakin oli käytävä Kiteellä asti jalkapatikassa ja yön seutuna se taival Höytiäinen—Kitee taittuikin.

Reserviläiset Paavo Pirinen, s. 21. 1. 1875 Kiteellä, Juho Rosti, s. 12. 1. 1875 Hanttavaarassa, Pekka Heikinpoika Eskelinen, s. 29. 11. 1874 Kiihtelysvaaran Oskolan kylässä, palvelivat Joensuun reservikomppaniassa Höytiäisen reservikasarmeissa, samoin entinen valtiopäivämies Pekka Pennanen Kesälähdeltä, s. 24. 2. 1872, joka ei voinut saapua juhliimme. Matti Rautiainen, s. 10. 1. 1875, palveli Viipurin tarkk'ampujapataljoonan reservipiirin 32. reservikomppaniassa Sortavalassa. Antero Ewald Winter, s. 3. 10. 1876 Kiteellä, sai arvonnostossa arvan numero 2, jolla joutui sotapalvelukseen 5. Kuopion tarkk'ampujapataljoonaan Kuopioon, astuen palvelukseen marraskuun 1 päivänä 1898 ja vapautettiin palveluksesta lokakuun 31 päivänä 1900. Palvelusajaksi jäi kaksi vuotta, sillä hänelle myönnettiin huojennusta opintojen takia. Winter palveli ensin komppanian kirjurina, sitten haavurina eli välskärinä, toimien välillä myös soittokunnassa. Tarkk'ampuja Juho Hirvonen palveli myös 5. Kuopion tarkk'ampujapataljoonassa, s. 7. 10. 1877.

Tarkk'ampuja Otto Kuittinen, s. 10. 4. 1879 Liperissä, oli ainoa ilmoittautuneista, joka oli palvelut

Kers. Juho Pirinen (vas.) ja reservil. Antti Tuhkanen.

Suomen Kaartissa, eli Henkivartioväen 3. suomalaisessa Tarkk'ampujapataljoonassa vuosina 1902—1904.

Laulu ja soitto ovat aina kuuluneet sotilaselämän virvoittaviin puoliin ja kaikille ajanjaksoille ovat syntyneet sen ajan vaiheita kertovat sotilaslaulut ja marssit, niinpä Suomen kaartillakin on Turkin sodan ajoilta. Kun Suomen kaarti lähti Turkin sotaan 1877, syntyi tästä retkestä seuraava marssilaulu:

»Tuhannen verran poikia lähti
Helsingin satamasta ja -masta,
tuhannenpa verran poikia lähti,
Helsingin satamasta.
Eikä ne ennen seisahdaneet
kuin Konstantinopeliss' vasta ja vasta
eikä ne ennen seisahdaneet
kuin Konstantinopeliss' vasta.
Käy eespäin taistojen tiellä,
voimaa on vielä — saloilla siellä
Suomen.»

Näin reippain mielin ja voitonvarmana marssittiin sotaan ja palattiin voiton riemua täynnä, sillä kaarti palasi Turkin sodasta 1878, mistä meillä on muistona seuraava lyhyt marssilaulu:

»Hurraa nyt, komppania, kotiamme kohti
Suomeemme suloisille saloille.
Oi kallis kotimaa, Suomi sulo Pohjola.
Ei löydy maata sen armaampaa.»

Näissä laulun sanoissa kuvastaa se syvälinen isänmaanrakkaus, joka miesten mielissä paloi.

Tuona juhlapäivänä kokoonnuimme Joensuussa Meijerin Baarin edustalle klo 9.00, mistä otimme ensimmäiseksi tavoitteeksemme ent. Höytiäisen reservikomppanian, nykyiset Pohjois-Karjalan Rajavartioston kasarmit Onttolassa. Pohjois-Karjalan Rajavartioston sotilaskodissa oli järjestetty kahvitarjoilu, missä komentaja, evl. Antti Seitamo lausui meidät tervetulleiksi, esitellen samalla kasarmialueen kehitystä ja vaiheita. Kahvin jälkeen siirryimme vanhaan reservikasarmirakennukseen, joka usean korjausvaiheen läpikäyneenä oli suuresti muuttunut. Vielä on jäljellä mainitun reservikasarmin lisäksi sairastupa, päävartio (putka), komppanian päällikön ja ups.

asuntoja, jokin varasto sekä ampumarata entisessä paikassa.

Täällä muistui mieleen monet vanhat asiat, mm. kun oltiin ampumassa, ei reserviläinen Juho Löppönen osunut ollenkaan tauluun, mutta kun lautumella asteleva härkä erehtyi liian lähelle ampumarataa, osui kuula siihen ja härkä kuoli. Tästä annettiin ankara muistutus, sillä komppania joutui sen härrän maksamaan, mutta komppania sai kuitenkin hyvän sojan, mistä syystä Löppönen lausui, että »ei-kös soppa ollut hyvää».

Reserviläinen Eskelinen kertoili päivän palveluksen kulkua, jolloin saimme tietää, että herätys tapahtui klo 5.00 aamulla ja se suoritettiin torvensoitolla. Herätystä ja muita merkinantoja varten komppaniaan oli komennettu kaksi »pillipiiparia». Ruokailu tapahtui avokatoksessa, mikä myöhemmin rajavartioston aikaan varustettiin seinillä ja palveli ruokalana vielä pitkän aikaa. Leipänä käytettiin paksua limppua, ruoka oli sellaista, että sillä hyvin tuli toimeen. Palvelusohjelma käsitti sulkeisjärjestystä, ampumista ja taistelukoulutusta. Välillä käytiin myös Joensuussa iltalomalla. Onttolan seutuvilla ei silloin ollut asutusta, mistä syystä lähin asutuskeskus olikin Joensuu.

Ikuistamme tähän Pekka Eskeliselälle annetun palvelusmääräyksen, missä vasen puoli oli ruotsinkielinen ja oikea suomalainen.

»N:o 20.

Kutsuntatoimisto Kuopion läänin 2:ssa kutsuntapiirikunnassa tekee tämän kautta tiedettäväksi: että Pekka Heikinp. Eskelinen, Oskolan kylästä Kiihtelysvaaran kuntaa, syntynyt 29 p:nä Marraskuuta 1874 ja vuonna 1896 asevelvollisten arvanheitossa Kiihtelysvaaran arvanheittoalueessa arvan N:o 13 saanut, on 1896 vuoden kutsunnan jaon tapahduttua kirjoitettu reserviin, jonka harjoituksissa hän siis on velkapää osaa ottamaan sillä tavoin kuin laki ja asetukset siitä määräävät. Joensuussa 1 p:nä Marraskuuta 1896.

Kutsuntatoimiston puolesta:

Otto Nordenswan
Sotakomisarius.

(Leima)

J. A. Nystén.

10:s kutsunta-alue.
Kutsunta-luettelo,
N:o 138.»

Palvelukseenasumismääräyksen taakse oli sitten merkitty jokaisen kesän palvelus mm. seuraavasti:

»Tämän omistaja on ollut harjoituksissa 20. Joensuun reservikomppaniassa Kesäkuun 3 p:stä Heinäkuun 17 p:ään. Joensuu Heinäkuu 17. p. 1897.

Komppanian päällikkö
Kapteeni Asikanus.»

Onttolasta sitten siirryimme Ylämyllylle, missä ensin ruokailtiin Juho Hirvosen lukiessa vanhan tavan mukaisen ruokarukouksen. Sen jälkeen esitettiin elokuva »Suomen Marsalkan elämäkerta» ja tutustuttiin kasarmiin.

Päivän ohjelma oli tiivis, sillä klo 14.30 alkoi Joensuussa Karjalan talossa juhlapöytä, missä jaettiin

Reserviläisiä Höytiäisen (nyk. Onttolan) kasarmialueella n. vuonna 1890. Miehet ovat 5. Kuopion tarkk'ampujapataljoonan reservipiiriin kuuluneesta 20. reservikomppaniasta. Kuvassa seisomassa vasemmalta jefreitteri Mähönen (jefreitteri oli miehistöön kuuluva vanhempi sotilas, vastaa nykyisin korpraalia) sekä tarkk'ampujat vaatturi Juho Keinänen, puuseppä Aadolf Komulainen ja kauppias Pasu Parvainen ja edessä (vas.) suutari Pitkänen ja leipuri Huttunen. Jefreitteriä lukuunottamatta kaikki muut olivat joensuulaisia nuorukaisia.

ensimmäiset Karjalan Poikien Kiltan kiltakirjat. Kaikki vanhan väen reserviläiset ja 27. Jääkäripataljoonassa palvelleet nimitettiin kunniakiltajääkäreiksi, kenr. Raappana kunniapäälliköksi ja kaikki perinteellisen »jääkäriveron» suorittaneet (mk 2.000:—) kiltajääkäreiksi. Fil.maisteri A. L. Hintikalle luovutettiin Suomen sodan Karjalan jääkäriä esittävä pysti tunnustukseksi näiden aatteiden kiitettävästä ylläpitämisestä useiden vuosikymmenien ajan, jonka tuloksena ovat nousseet ne lukuisat Suomen sodan aikaiset muistomerkit eri puolille Pohjois-Karjalaa, joita olemme useissa yhteyksissä esitelleet. Kenr. Raappana luovutti samalla Rukajärven suunnan taistelijoitten kiitollisuuden osoituksena Rukajärven suunnan merkin.

Juhlakokouksen jälkeen siirryttiin yhteiselle päivälliselle Karjalan talon Rajakapteenin pirttiin, missä kiinnitettiin viisi kiltakirjaa pirtin seinään. Jääkäri-

liiton kiltakirjan kiinnitti kenr. Raappana, samoin Rukajärven suunnan kiltakirjan. Ensiksi mainitulle soitettiin Jääkärien marssi, toille Sotamarssi. Evl. Arvi M. Lindeqvist kiinnitti Kalpadivisioonan (7. D.) kiltakirjan, mille soitettiin Karjalan jääkärien marssi, ylilt. Lappalainen Kiiladivisioonan (11 D.) kiltakirjan, mille soitettiin Vaasan marssi, koska tähän divisioonaan kuului paljon pohjalaisia, JR 8:n ollessa pohjoiskarjalainen, kuuluisa Linnan kirjan »Tunte mattoman sotilaan» rykmentti.

Päivällisen aikaan käytettiin vielä useita puheenvuoroja. Tilaisuus oli erittäin onnistunut ja monille ikuisiksi ajoiksi mieleenpainunut. Eräs kiteeläinen oli lausunut, ettei hän varattomuudestaan huolimatta olisi vaihtanut tätä elämystä kymmeneentuhanteen.

Monet jäivät vielä tästä tilaisuudesta osattomiksi, mutta toivotaan, että pian taas tavataan.

Erkki Rouhiainen.

VÄENOTOT 400 VUOTTA SITTEEN

Kirj. majuri H. Huttunen

Ensimmäisen kerran historiansa aikana aluejärjestömme on nyt saanut vuosipäivän, joksi on määrätty 24. 2. Sinä päivänä vuonna 1555 Kustaa Vaasa antoi käskyn ensimmäisestä sotaväenotosta Suomessa. Kun perinnepäivän aihe on noin kaukainen, lienee syytä lyhyesti selvittää tuon toimenpiteen sisältöä ja merkitystä.

Siihen saakka oli sotajoukon lukumääräisesti suurin osa saatu kokoon nostamalla kansaa aseisiin. Tämä oli vanhempina aikoina tapahtunut polttamalla merkkitulua vuorilla ja vaaroilla tai hihtämällä vestikapulaa talosta taloon, jolloin asekuuntoiset miehet — mies talosta, kaksi parhaasta — kokoontuivat yhteen kotiseutua puolustamaan tai sotaretkelle lähtöön. Myöhemmin, varsinkin unionikauden sisäisten taistelujen aikana, siihen liittyi kiihoitusta ja yllytystä, sen ajan propagandaa. Tämän menetelmän varjopuolena oli sen rajoittuminen suuremmalle tai pienemmälle alueelle, tuloksen sattumanvaraisuus ja improvisoitu luonne, sotajoukon puutteellinen organisointi, varustus- ja koulutus, kurittomuus y.m.

Ratsuväen muodostaminen perustui rälssiin, joka merkitsi alunperin suuremmille tiloille myönnettyä verovapautta hyvitykseksi ratsumiehen asettamisesta täysissä varusteissa kuninkaan palvelukseen. Näin syntyi samalla kotimainen aatelisto.

Kolmas tapa saada sotaväkeä oli värväys. Siten muodostettu palkkajoukko oli kylläkin hyvin koulutettu ja käyttökelpoinen, mutta kallis. Köyhällä maalla ei sillä tiellä ollut suuria mahdollisuuksia. Lisäksi, yleensä ulkomaalaisina nuo joukot rauhan aikana olivat väkivaltaisuudestaan tunnettuja ja vihattuja.

Kustaa Vaasa, uudenajan Ruotsin monipuolinen perustaja, oli saanut voiton tanskalaisista, samoin kukistanut monet sisäiset kapinat, aseisiin nostetun kansan avulla, mutta hän oli läheltä nähnyt tilapäisten talonpoikaisarmeijain heikkoudet. »Alussa he kyllä ovat potraa poikaa, mutta kun eväs kontista loppuu, pötkivät he pakoon — — —»

Selvänäköisenä käytännönmiehenä hän teki sellaisen omaperäisen ratkaisun kruunun välttämättä tarvitseman riittävän asevoiman luomiseksi, joka vältti sekä nostetun väen että palkkasoturijoukkojen pahimmat epäkohdat: sotaväen pakko-oton. Se mikä näin perustettiin oli pohjimmaltaan palkka-armeija, mutta kuningas oli määrännyt palkan niin alhaiseksi, ettei kukaan tullut siihen vapaaehtoisesti. Näinkin se nieli suuret varat, mutta ne saatiin niistä 12.000 maatilasta, jotka oli reformaation yhteydessä peruttu kirkolta valtiolle. Sen rinnalle jäi edelleen voimaan vähäisempien ulkomaalaisten palkkajoukkojen ylläpito, varsinkin erikoisasetelajeihin kuten tykistöön. Myös ratsuväki säilyi entisellä pohjallaan.

Käytännössä sotaväenotto tapahtui siten, että vouti kokosi pitäjittäin ankaran sakon uhalla kaikki miehet määräpaikkaan ja heistä lautakunta valitsi kelvollisimmat. Lautakunnan puheenjohtajana

oli sen joukko-osaston komentaja, jolle miehet otettiin. Muina jäseninä oli maaherra tai muu lääninhalituksen edustaja, kruununkomissaari, kirjuri ja 12 lautamiestä.

Väenotot suoritettiin aluksi jotain määrättyä sotaa varten, esim. tämä ensimmäinen hyökkäystä varten Venäjälle. Tällöin, v. 1555, muodostettiin myös ensimmäiset suomalaiset joukko-osastot: Hämeen, Pohjanmaan ja Viipurin lippukunnat sekä ratsulipullinen. Otetut määrät olivat alussa varsin kohtuullisia, 2000—3000 miestä maamme silloisesta n. 400.000 asukkaasta. Palvelusaika oli rajoittamaton. Rauhanajaksi sotaväki majoitettiin ns. linnaleiriin rajalinnoihin ja -maakuntiin.

Alituisten sotien johdosta Kustaa Vaasan seuraajien aikana sotaväenotot rupesivat uusiintumaan muutamien vuosien väliajoin ja 30-vuotisen sodan aikana ne tulivat jokavuotisiksi, saivat kiinteät muotonsa ja yhä suuremmat mittasuhteet. Väestö ryhmitettiin pitäjissä ja kaupungeissa pienemmiksi kokonaisuuk- siksi, ruoduiksi, jotka kukin väenotossa luovuttivat yhden miehen. Juhana III:n aikana ruodun muodosti 10 taloa, Kustaa II Adolfin aikaan koko miespuolinen väestö luetteloiitiin 10 miehen ruotuihin. Tälle pohjalle rakentui 1600-luvun lopulla uusi järjestelmä, ns. ruotujakolaitos.

On luonnollista, että yhä tihenevät väenotot herättivät ajanoloon väestössä vihaa ja kammoa, sillä harvat sotilaat koskaan enää palasivat kotiseudulleen. Suomen osalta rasitus oli sitä paitsi kaksinkertainen verrattuna emämaahan Ruotsiin: vaikka Suomen asukasluku oli vain puolet Ruotsin asukasluvusta, asetti Suomi 30-vuotisen sodan loppupuolella joukkoja yhtä paljon kuin Ruotsi. Seurauksena oli laajat mittasuhteet saanut pakeneminen erämaihin uudisasukkaiksi tai muuttaminen Käkisalmen läänin alueelle, joka hävitettynä rajaseutuna oli sotaväenotoista vapaa.

Kustaa Vaasa tuskin saattoi aavistaa toimenpiteensä kauaskantoisia seurauksia. Aikana, jolloin Euroopan muissa maissa värvätyt palkkasoturijoukot ja aatelislipulliset muodostivat sotavoiman, merkitsi Ruotsi-Suomen väenotto kansallisen armeijan luomista, joka jo lukumääräisestikin hyvin veti vertoja silloisten suurvaltojen joukoille. Sen ansiosta Ruotsi-Suomi pystyi vakiinnuttamaan asemansa Pohjolassa ja laajentumaan eurooppalaiseksi suurvallaksi.

Omalta maallemme oli korvaamattomaksi onneksi, että sillä 1500-luvun jälkipuoliskolla ja 1600-luvun alussa, jolloin Ruotsi-Suomi joutui ankariin voimamittelöihin Venäjän nousevan tsaarivallan kanssa, oli riittävän vahva armeija. Tulokset näkyivät pian. Valtakunnanraja, joka oli kulkenut Kuopion seuduilta Pohjanlahteen, vedettiin Täyssinässä v. 1595 kulkemaan Oriveden—Heposelän—Juojärven—Rikkaveden kautta suoraan pohjoiseen Jäämereen asti ja Stolbovan rauhassa v. 1617 saavutettiin pääosiltaan vuosisatoja kestänyt itärajamme.

Pohjois-Karjalan nuorison osuus maanpuolustustyössä

Kadetti S. A. Hintikan puhe maanpuolustusjuhlassa Karjalan talossa 3. 3. 1957

Jo 1600-luvulla, jolloin Ruotsin valtiovalta oli voimakas, ei esivallan pitkä käsivarsi ulottunut liioin tähän rajamaahan, silloisen valtakunnan uloimpaan osaan. Täällä tosin silloin ei ollut huomaavampia asutuskeskuksia eikä edes teitäkään. Mutta tätäkin maankolkkaa oli puolustettava ja varjeltava joutumasta vainolaisen saaliiksi. Omalla voimallaan oli Pohjois-Karjalan asukas maan haltuunsa ottanut, ja etupäässä omin voimin sai hän huolehtia sen suojaamisestakin. Mutta pohjoiskarjalaiset miehet — nuoret ja vanhat — tekivät sen mielellään ollakseen mukana maakuntansa ja koko Suomen puolustustyössä.

Maanpuolustus sai järjestetyn luonteensa vasta kreivi Pietari Brahen saatua nämä maa-alueet läänitykseen. Puolustus jäi yhä edelleen talonpoikain omaksi huoleksi. He olivat käsittäneet ja käytännössäkin kokeneet, että sodankäynnissä tarvitaan ammattitaitoa ja harjaantumista. Sentähden he mielellään suostuivat kaksi kertaa vuodessa, tavallisesti markkinain yhteydessä, kokoontumaan muutamiksi päiviksi aseharjoituksiin. Näitä pidettiin pitäjittäin ja niiden johtajina oli ns. »maakapteeni» eli »rajakapteeni» apulaisinaan ns. »pitäjänluutnantit». Jokainen asekuntoinen mies, nuorisoonkin kuuluvakin, oli puolustusvelvollinen ja saatuaan kutsun vaaran uhatessa velvollinen saapumaan kokoontumispaikkoihin, joista käsin puolustustoimenpiteet lähemmin järjestettiin. Tällainen itsenäinen, vapaaehtoinen maanpuolustuksen järjestely pysyi Pohjois-Karjalassa voimassa koko Ruotsin vallan ajan eli vuoteen 1809.

Suomen sodan 1808—09 aikana maakuntamme miehet rajakapteeni Olli Tiaisen ja ylioppilas Isak Steiniuksen johdolla kävivät monta kovaa taistelua vihollista vastaan. Nuoruuden innolla saavutettiin monta mainehikasta voittoa, mm. Pälkjärven Hiekan taistelun ansiosta vihollinen ajettiin valtakunnan rajan taakse, joka muuten oli ainoa tapaus koko sodan aikana. Samoin on mainittava majuri Karl Vilhelm Malmin ja liperiläisen talonpojan Johan Lappalaisen johtamien uljaiden sotilaiden ja vapaaehtoisten saavuttama voitto kenraali Aleksejeffin joukoista.

Omakohtaisesti Pohjois-Karjalan nuoriso osallistui maanpuolustukseen jääkäriiliikkeen alkuajoista lähtien, kun Pohjois-Karjalasta kotoisin olevat ylioppilaat liittyivät ensimmäisten joukossa jääkäriiliikkeen. Kymmenittäin Karjalaisen Osakunnan ylioppilaita ja pari sataa muuta pohjoiskarjalaista nuorta liittyi innolla mukaan ja otti sittemmin osaa va-

paussotaamme. Näistä mainittakoon vain Joensuun klassillisesta lyseosta ylioppilaaksi päässeet jääkärimajuri Sven Weckström, joka osallistui jo 40 vuotta sitten Simon kahakkaan ja johti vapaussodassa Joensuussa harjoittamaansa Karjalan Ratsujääkärirykmenttiä, ja jääkärimajuri Friedel Jacobson, joka kaatui Tornion valloitusta johtaessaan. Heidän entinen rehtorinsa, kirjailija K. A. Wegelius on kirjoittanut teoksen »Aseveljet», joka kertoo heidän ja monen muun Pohjois-Karjalan nuorisoon kuuluneen jääkärin elämää.

Joensuun Lyseon oppilaiden joukosta lähti vapaussotaan lukuisasti vapaaehtoisia maanpuolustushengen innoittamina. He kunnostautuivat ja osoittivat sankaruuttaan ns. »Joensuun lentävinä» ja Venäjänsaaren retkikunnan jäseninä. Esimerkkinä mainittakoon Ahvolan taistelu, jossa Joensuun ja Nurmeksen koulu-
pojat sekä Kurkijoen maanviljelysopiston oppilaat osallistivat tässä ankarassa verileikkissä esimerkiksi kelpavaa uljuutta. Siellä he uhmaten kuolemaa tyyninä seisovivat kuulatuiskussa rohkaistakseen heikompia tovereita. Taistelun kiihkeimmillään ollessa ja tilanteen näyttäessä uhkaavalta he tyyninä tekivät suunnitelmia taistelun jatkamisesta viimeiseen hengenvetoon siinä tapauksessa, että vihollisen olisi onnistunut murtaa rintamamme. Vapaussodan päätyttyä karjalaiset vapaaehtoiset olivat valmiit vapauttamaan Vian ja Aunuksen. Viron vapaussotaan osallistui myöskin suhteellisen paljon Karjalan poikia. Samoin osallistuivat lyseon oppilaat talvi- ja jatkosotiin. Heidän kunniaansa kertovat ne muistotaulut, jotka ovat lyseon juhlasalin seinälle paljastetut rehtori K. A. Wegeliuksen ja entisten oppilaiden toimesta. Myöskin maakunnan oppilaitosten oppilaiden piiristä liittyi nuorisoa jääkäriiliikkeen, osallistui vapaussotaan ja äskeisiin puolustusottiimme. Erikoisesti mainittakoon näistä Nurmes, joka oli jääkäriiliikkeen aikana maakuntamme keskus maanpuolustuksen asioissa.

Kun vapaussota oli päättynyt, rauha saatu ja isänmaamme vapaa, niin Pohjois-Karjalan nuoriso, jolle nyt yhä selvempänä ja kirkkaampana kuvastui Suomen heimon tulevaisuus, ei jäänyt laikostelemaan. Lukuisana joukkona se liittyi vapaaehtoiseen maanpuolustustyöhön suojeluskuntajärjestön riveissä. Oravakomppanioita syntyi ja suojeluskuntapoikatyö sai maakunnassamme voimakkaan jalansijan kaikissa pitäjissä. Tämän valmennuksen tarkoituksena oli vahvistaa valtakunnan puolustusta kasvattamalla poikia asevelvolliselle Suomen miehelle kuuluvaan ruumiin, aistien, älyn ja luonteen kuntoon ja yleensä kelpo kansalaisiksi. Tätä työtä jatkui rauhan vallitessa kahdenkymmenen vuoden ajan. Työ osoittautui olleen tarpeellista, kun maamme joutui talvisodan ja jatkosodan koviin koettelemuksiin. Pohjois-Karjalan nuoriso osoitti jälleen järkkymätöntä maanpuolustustahdotaan ja kunnostautui noissa sodissa tavalla, joka haakee vertaistaan. Heidän sankarihengestä ja tekemistään uroteoista ovat täyttyneet useat historian leh-

---

Kun Ruotsi-Suomen salainen ase, kansanarmeija, 200 vuotta myöhemmin otettiin käyttöön Keski-Euroopassa, oli tuloksena suuret mullistukset: ensin Preussin nousu, sitten Ranskan vallankumousarmeijan synty ja Napoleonin mahti. Niissä oloissa Ruotsin, joka Kaarle XII:n onnettomissa sodissa oli vuodattanut verensä kuiviin, oli enää mahdotonta saavuttaa entistä asemaansa.

ALAISTEN KÄSITTELY

Työmaapsykologia ja työterapia ovat nykyajan hienouksia, joista puhutaan paljon. Ei entisaajan johtajilla ja sotapäälliköillä ollut käytettävissään opaskirjoja alaiستensa käsittelyä varten. Rivimiesten valistumattomuus ja auktoriteetin kunnioitus auttoi huonoakin päällikköä saamaan tahtonsa läpi. Johtajat käsittelevätkin alaisiaan massana. Shakkinaappuloita he olivat sotaherrojen »pelinavauksessa». Nykyisin ei enää sellaista suvaita. Huono johtaja ei »elä» kauan. Monet Suomen tämänhetkiset johtoportaat on miehitetty sellaisilla henkilöillä, jotka ovat aloittaneet alimmalta askelmalta. Nämä ovat usein parhaita johtajia. He muistavat parhaiten kuinka helposti esimiehen viat »näkyvät läpi». Ottamalla tämän opikseen voi menestyä hyvin. Jokaisen johtajan on kuitenkin lisättävä tietojaan jatkuvasti. On oltava selvillä sen verran psykologiasta, että tietää eritellä kunkin johdettavansa tyyppiinsä. Silloin ymmärtää jo alaisen käyttäytymistä paljon. Ei sovi unohtaa tärkeimpiä johtamisen edellytyksiä. Ne ovat esimiehen oma persoona ja oikeamielisyys. On hyvä, jos mies on »synnytynyt johtajaksi». Ankaran työn avulla voi kyllä kehittyä hyväksikin ihmistuntijaksi. Tähän päästyään »pomo» tietää, ettei riitä yksin se, että hän on johtajan näköinen ehkä pulleine vatsoineen tai silmälasineen. »Annettuja määräyksiä on ehdottomasti noudatettava» — sanonta on hyvin yleinen. On selvä, että alaisen käsittely perustuu käskyihin ja ohjeisiin. Mutta mihin katosi esimiehen kunnioitus, ellei annet-

det, joista nykyajan ja nykypolven nuorisolle on paljon opittavaa vaaliessaan isiltään perittyä maanpuolustustahtoa.

Maakuntamme nuorison osuus maanpuolustustyössä esiintyy myös siinä, että Pohjois-Karjalasta on valmistunut tuhansia reservinupseereita RUK:n kautta. Samoin ennen vuotta 1944 suojeluskuntajärjestön upseeri- ja johtajakursseilta valmistui lukuisasti sk-upseereita. Aktiiviupseerinuraakaan ei ole unohdettu. Se, että Kadettikouluun on Pohjois-Karjalan nuorison keskuudesta hakenut lukuisasti nuoria miehiä Suomen itsenäisyyden aikana sekä suorittaneet tämän vaativan koulun kurssin loppuun, osoittaa, että Pohjois-Karjalan nuoriso on yhä edelleenkin puolustustahtoisia. Kadettikoulun matrikelista tehtyjen tutkimusten perusteella on havaittu, että lähes neljännes kaikista kadettiupseereista on syntyperältään karjalaisia. Antautuminen upseeriuralle on ollut kääntäen verrannollinen etäisyyteen itärajasta. Mitä suurempi etäisyys sitä pienempi kiinnostus ja päinvastoin. Näin ollen karjalaiset saavat voimakkaan panoksensa ansiosta tunnustuksen upseeristomme rekrytoinnissa. Toivottavaa olisikin, että mahdollisimman usea pohjoiskarjalainen edelleenkin valitsisi itselleen elämänurakseen sotilasalan ja valmistautuisi Kadettikoulussa upseeriksi.

Nykyisissä oloissa maanpuolustustyö keskittyy puolustuslaitoksen piiriin, mutta sitä pidetään myös-

tuja käskyjä valvota ja panna toimeen? Hyvin käsitetty on puoliksi tehty. Onko suorituksen tehokas valvonta se puuttuva puolikas?

Hyvä johtaja osaa käyttää huumoria oikein. Se on keino, jolla saadaan monesti kiperätkin tilanteet ratkaistuksi. Kerron vain erään kuulemani esimerkin sota-ajalta. Eräs joukkue oli joutunut olemaan useita viikkoja asemissa yhteen menoon vihollisen hyökkäyksen uhatessa. Miesten hermot olivat jo kireällä ja oireita taaksepäin pakenemisesta oli jo havaittavissa. Jokainen risahdus merkitsi miehille vihollista. Lopulta eräs sotilaista ampui luuloteltua vihollista kohti laukauksen. Tähän nuori joukkueen johtaja vänrikki P. tokaisi kaikkien kuullen: »Näytetään ja paikataan». Miesten jännitys laukesi siihen paikkaan ja joukkue suoritti myöhemmin onnistuneen puolustustaistelun samoissa asemissa.

Alaistensa vaikeuksia on ymmärrettävä oikein. Puhutaan niistä mieluummin kahden kesken asianomaisen kanssa. On varottava kuitenkin joutumasta liian tuttavallisiin väleihin hänen kanssaan. Myös johtaja, joka on liian korkealla alaisen yläpuolella, epäonnistuu varmasti. Ystävällinen sävy on aina säilytettävä. Alaisiin ei saa kohdistaa omista huolista aiheutuvaa pahantuulisuutta. Kotiasiat jääkööt nurkkaan.

Kirjoitettakoonpa kuinka kauniita sanoja tahansa alaisen käsittelystä, totuus on kuitenkin, että käytäntö parhaiten opettaa. Hyvä johtaja osaa käyttää psykologista silmäänsä jo alaisiaan valitessaan. Myöhemmin hän tuntee niin Möttöset kuin Mutikaisetkin ja osaa käsitellä heitä eri tavoin. Hän ajattelee myös johdettaviensa parasta ja silloin hänen liikkeessään ei työterapiasta tarvitse huolehtia.

kin hyvin huomattavassa määrin yllä reservinupseereiden ja -aliupseereiden piireissä. Heidän riveissään kerhotoiminnassa on lukuisasti Pohjois-Karjalan nuorisoa vaalimassa maanpuolustusperinteitä.

Partiotyötä on Pohjois-Karjalan nuorison keskuudessa tehty, samoin purjelentotyötä, jonka jo Pohjois-Karjalan Ilmapuolustusyhdistys kolme vuosikymmentä sitten pani alulle. Joskaan nämä eivät enempää kuin voimistelu- ja urheuseurojenkaan työ ole mikään varsinainen osuus maanpuolustustyössä, niin ne kehittävät kuitenkin nuorisossa kuntoa ja monia hyveitä. Näitä taas tarvitaan, kun kova päivä tulee ja jolloin pitää selviytyä niistä tehtävistä, joita sota-aika asettaa.

Pohjois-Karjala on aina ollut rajamaakunta. Rajan kirot ovat olleet maakuntamme osana vuosisatoja ja monesti on saatu tulla toimeen yksinkin sotien aikana. Omia johtajia on noussut omien nuorukaisten keskuudesta johtamaan maakunnan nuorisoa. Nuoriso on saanut olla aseissa, kokea samat kohtalot kuin vanhempi väkikin. Halu tehdä asemiehenä kaikkensa ja olla mukana maanpuolustustyössä kaikin mahdollisin voimin on pohjoiskarjalainen perinne. Tätä on kautta aikojen noudatettu ja se velvoittaa nykyistä ja vastaistakin maakuntamme nuorisoa armeijamme kunniaikkaiden lippujen alle sekä rauhan että sodan aikana.

KARJALAN POIKIEN KILTA

Jäsenyhteisöt:

Jääkäriliiton Joensuun Alaosasto
Vapaussoturien Huoltosäätiö
Karjalan Jääkäripataljoonan Upseerikerho
Pohjanmaan Tykistörykmentin Upseerikerho
Pohjois-Karjalan Rajavartioston Upseerikerho
Pohjois-Karjalan Reserviupseeripiiri
Joensuun Reserviupseerikerho
Karjalan Jääkäripataljoonan Alipäällystökerho
Pohjanmaan Tykistörykmentin Alipäällystökerho
Pohjois-Karjalan Rajavartioston Alipäällystökerho
Pohjois-Karjalan Reservialiupseeripiiri
Joensuun Seudun Reservialiupseerikerho
14 D:n v:n 1941—1944 Aseveljet
Pohjois-Karjalan Kalpaveljet, sodan 1941—1944
7 D
Pohjois-Karjalan Kiilaveljet, sodan 1941—1944
JR 8

Oltermannit:

L. A. Airila Joensuu, Reino Hirva Ylämylly, Antti Seitamo Onttola, Heikki Mikkola Kontioranta, Erkki Hakapää Outokumpu.

Varaoltermannit:

Hermes Linnapuomi Joensuu, Oiva Latikka Kontioranta, Aarne Hankia Ylämylly, Yrjö Kärkkäinen Onttola.

Karjalan Poikien Kiltan kokouksessa 27. 1. 57 jaetut kiltakirjat: Erkki Raappana, kunniapäällikkö.

Vanhan sotaväen veteraanit: kunniakiltajääkärit

Antti Tuhkanen Kitee, Juho Rosti Kitee, Juho Pirinen Kitee, Antero Ewald Winter Kitee, Paavo Pirinen Kitee, Pekka Pennanen Kesälahti, Matti Rautiainen Kitee, Pekka Eskelinen Kiihtelysvaara, Otto Kuittinen Kitee, Juho Hirvonen Rääkkylä.

Jääkärit, kunniakiltajääkärit

Aarne Rafael Sainio, Kalle Korhonen, Toivo Lauri Virtanen, Arvi Mikael Lindeqvist, Hemmi Mustonen, Kalle Savolainen, Felix Tuisku, Ilmari Sihvo, Matti Lahti, Jussi Runkola, Hjalmar Raatikainen, A. A. Kaila, K. L. Oesch, Aarne Blick, Wilhelm Ridell, Edvard Heikkinen, Kosti Mustonen, Lauri Ilmari Tolvanen.

KILTAJÄÄKÄRIT:

1 Veikko Tipuri, kiltapäällikkö.

JoeRes.ups.kerhon esityksestä:

2 Erkki Aulis Rouhiainen, 3 Arvo Alfred Kinnunen, Veikko Johannes Pekkarinen.

P-K:n Res.aliups.piirin esityksestä:

5 Hannes Johannes Sipinen.

JoeRes.ups.kerhon esityksestä:

6 Heikki Matikainen.

P-K:n Res.aliups.piirin esityksestä:

7 Herman Purolainen, 8 Kaarlo Kettunen.

Pohj. TR:n upseeri- ja alipäällystökerhon esityksestä:

9 Iikka Perttu Koivula.

JoeRes.ups.kerhon esityksestä:

10 Onni Leppänen, 11 Mauno Armas Uolevi Panakoski, 12 Juho Eskelinen, 13 Esko Eskelinen, 14 Jussi Sairanen, 15 Kalevi Eemil Untamo Mannerheim.

P-K:n Res.aliups.piirin esityksestä:

16 Arvi A. Lallukka.

JoeRes.ups.kerhon esityksestä:

17 Kaarlo Kalevi Manninen.

Kiteen Seudun Res.ups. kerhon esityksestä:

18 Otto Pitkänen.

Joensuun Res.ups.kerhon esityksestä:

19 Ahti Kullervo Nevalainen.

Pohjanmaan Tykistörykmentin Upseerikerhon esityksestä:

20 Seppo Tapani Aarre Viljam Partti.

JoeRes.ups.kerhon esityksestä:

21 Kosti Aaltoen, 22 Karl Mannelin, 23 Kalle Edvard Huikuri, 24 Onni Mäkelä, 25 Leo Tukiainen, 26 Pekka Kärkkäinen, 27 Veikko Jalava, 28 Viljam Lankinen.

P-K:n Res.ups.piirin esityksestä:

29 Paavo Turtola.

JoeRes.ups.kerhon esityksestä:

30 Viktor Hukkanen, 31 Yrjö Riikonen, 32 Veikko Pekkarinen maj., 33 Erkki Olavi Tuunanen, 34 Antti Kukkonen, 35 Antti Leopold Hintikka, 36 Armas Tasa, 37 Onni Lehmuskallio.

JoeRes.aliups.piirin esityksestä:

38 Erkki Korhonen.

JoeRes.ups.kerhon esityksestä:

39 Heikki Huttunen.

JoeSeudun Res.aliups.kerhon esityksestä:

40 Eino Olavi Sinkkonen, 41 Reino Oskari Pietarinen.

JoeRes.ups.kerhon esityksestä:

42 Lauri Tolvanen, 43 Erkki Palolampi, 44 Valo Nihtilä, 45 Martti Mustonen, 46 Matti Saikkonen, 47 Aulis V. A. Könönen, 48 Y. A. Kankaanrinta, 48 Eino Romppanen, 50 Eino J. Aro, 51 Lauri Poutiainen, 52 Vilho Tuomioja, 53 Olli Holopainen, 54 Raino Hallberg, 55 Aulis Aho, 56 Paavo Hukkanen, 57 Heikki Tanskanen.

Kiteen vanha reservi

pyytää kunnioittaen kiittää niitä liikkeitä ja yksityisiä, jotka rahallisesti myötävaikuttivat unohtumattoman »kertausharjoituksen» onnistumiseen Joensuussa, Höytiäisellä ja Ylämyllyllä. Erikoisesti haluamme kiittää varuskuntien komentajia, upseeri- ja aliupseerikerhoja, upseereita ja aliupseereita sekä onnistuneen kiltajuhlan järjestäjiä unohtumattomasta elämyksestä.

»Vanha reservi»

KARJALAN POIKIEN KILLAN

kiltakirjojen jako, vuosijuhla, jakoperusteet,
kirjanpito- ym. ohjeet

I. Vuosijuhla.

Vuosijuhlaa vietetään lähinnä 27. 10. sattuvan sunnuntain tienoilla. Pälkjärven taistelu käytiin 10. 8. 1808 päättyen Malmin joukkojen loistavaan voittoon. 11. 7. 1941 suoritettiin toisen kerran Pälkjärven taistelu (7. D. maj. M. Aarnio). 10. 8. 1808 taistelun seurauksena Alexejeff pakeni Sortavalaan saakka ja erotettiin päällikkyydestä. Ruhtinas Dalgonski, joka kaatui Vornan taistelussa 27. 10. 1808 tykinluodista, josta oli tullut venäläisten päällikkö, marssi suurine joukkoineen 5. 9. 1808 Joensuuhun. Samassa kuussa 136 vuotta myöhemmin päättyi jatkosota vv. 1941—44. Majuri Karl Malm (sittemmin everstiluutnantti) kaivatti Joensuuhun ns. Malmin vallit nykyisen kanava-sulun paikalle.

II. Kiltakirjat jaetaan vuosijuhlassa.

Kiltakirjat jaetaan vuosijuhlassa, poikkeustapauksessa muulloin.

III. Kiltakirjojen jakoperusteet.

Kiltakirja luovutetaan seuraavin perustein:

- 1) Karjalan Poikien Killan jäsenyhteisöille,
- 2) kunniapäällikölle ja kunniajäsenille,
- 3) kiltan ja jäsenyhteisöjen hyväksi erikoisen uut-terasti toimineille,
- 4) kaikille niille, jotka ovat killan perustamisvuoden jälkeen tukeneet kiltaa tai jäsenyhteisöjä vähintään 5.000 mk:lla yhdessä tai useammassa erässä,
- 5) liikkeille ja yhteisöille, jotka eivät ole killan jäsenyhteisöjä, lahjoitusmäärän tulee nousta vähintään kymmenkertaiseksi yksilöjäsenen määrää.

Lukuunottamatta kunniapäällikköä, kunniajäseniä tai toiminta-ansioden perusteella tapahtuvaa luovu- tusta, peritään Kiltakirjasta kiltakokouksen vahvis- tama maksu. Kiltakirjat luovutetaan aina kehystet- tynä.

IV. Kirjanpito.

Kiltakirjojen luovutuksessa käytetään erityistä Kiltakirjaa, jonka pitäjänä toimii killan talouspääl- likkö:

- 1) juokseva numero,
- 2) päivämäärä,
- 3) sotilasarvo,
- 4) suku- ja etunimet,
- 5) syntymäaika ja -paikka,
- 6) missä joukko-osastoissa palvelut,
- 7) taistelupaikat lyhyesti,
- 8) ansiomerkit ja mitalit,
- 9) huomautukset.

LEHTEMME LEVIKKI

»Karjalan pojat» on tarkoitettu reservin, kodin ja kasarmien yhdyssiteeksi. Siitä syystä se on saatava mahdollisimman monen entisen rintamaveljen ja heidän perillistensä luettavaksi kautta Pohjois-Karjalan jopa maakuntamme ulkopuolellekin. Muistoristitoimi- kunnilla on muun ohella tässä suhteessa tehtäviä. Lehden sisältö on siksi arvokas ja sen tilaushinta

Upskok U. Salo (KarjJP)

»MIESTEN KOULU»

Kun asevelvollisuusikäen ehtinyt nuorukainen saa palvelukseenastumismääräyksen, annetaan hänelle sen yhteydessä kirjanen, jonka kanssa on jäyhä so- tilaan kuva ja teksti »Armeija — miesten koulu». Kun sitten palvelukseenastumispäivä alkaa olla kä- sillä, valtaa alokaskandidaatin mielen jäytävä epä- varmuus. »Millaista siellä oikeastaan on? Pärjäänkö- hän minä siellä?» jne. Nyt otetaan tuo kirjanen esiin ja sitä tutkitaan kiihkeästi. »Miesten koulu — hm — mahtaa kohan tuo nyt olla sellainen». Tämän kirjan antamien yleisten suuntaviivojen perusteella muo- dostunut kuva pettää kuitenkin aina, kun alokas saa- puu »Miesten kouluun».

Tämän »koulun» ohjelma ja työtahti on suunnit- teltu »Alokas Keskiarvosen» suorituskyvyn mukaan ja koulutus on massakoulutusta. Niinmuodoin on sa- nottava, että se ei täytä vaatimuksia jokaisen yksilön kohdalla. Yksilöllistäkin ohjausta on useinkin käy- tettävä, mutta ymmärrettävistä syistä sillä on melko pieni sija ohjelmassa. Valtaosa kuitenkin sopeutuu tähän ohjelmaan, ja näille tämän kädestä pitäen ta- pahtuvan ohjauksen puuttuminen on todella kasvat- tavaa. Heillä on oltava itseuria, on todella yritettävä ja heidän on luovuttava tuollaisesta lapsellisen odot- tavasta asenteesta, että kaikki ojennettaisiin valmiina kuin tarjottimella. Sensijaan vaatimuksia asetetaan ja asiat esitetään niinkuin miehelle ikään. — Holhousta kaipaava nuorukainen saa väistyä toimintavalmiin miehen tieltä.

Virallisen ohjelman ulkopuolella on eräs seikka kehityttömän ja itserakkaan luonteen kypsymi- selle suurimerkityksellinen, ja se on joukkohenkeen alistumisen pakko. Yhteiskunta ei kaipaa tyyppejä, joille oma minä on ainoa vaalimisen arvoinen kohde, vaan jokaisen on alistuttava yleisiin vaatimuksiin ja ajateltava yhteistä etua.

Mutta sotilaskoulutuksessa huomioidaan tietenkin ennenkaikkea ruumiillinen kunto. Fyysillinen kasva- tus onkin armeijassa voimakkaimmin huomioitava. Monet asevelvolliset, varsinkin opiskelijat, joutuvat vasta armeijassa ensi kertaa tekemisiin urheilun kans- sa. Useimmat miehet on asevelvollisuuttaan suoritta- essaan elämänsä huippukunnossa. Monet ovat juuri tänä aikana saaneet urheilun kipinän ja täten hankki- neet itselleen jatkuvaa elinvoimaa antavan harras- tuksen.

Armeija ajaa ohjelmansa läpi suoraviivaisesti ja usein karkeiltakin tuntuvin keinoin, mutta kuitenkin voidaan sanoa, että nimi »Miesten koulu» ei ole liioi- teltu. Sinne mennään nuorukaisina, mutta palataan miehinä.

siksi huokea, että lehteä kannattaa kyllä joka kotiin levittää. Parempiosaiset aseveljet muistanevat tässä mielessä vähäväkisempiä tovereitaan. Lehden levikki- asialla on sitä paitsi tärkeä taloudellinen merkitys. Mahdollisesti tätäkin tietä Karjalan Poikien Kiltan tukirahastoon kertyneet varat tullaan käyttämään hädässä olevien invalidien ja muun maanpuolustus- väen sekä näiden perheiden auttamiseen. — K.

RESERVIN YHTEISTOIMINTA

Upseerien kokouksia

Kapt. Paavo Turtola edelleen piirin puheenjohtajaksi

Pohjois-Karjalan Reserviupseeriipiirin vuosikokouksessa Joensuussa Karjalan talossa helmikuun 17. pnä hyväksyttiin toimintakertomus ja tilit. Piirihallitukseen valittiin kerhojen esittäminä:

Eno: kapt. Hemmi Mustonen, varalla vänr., opettaja Antti Puhakka, Ilomantsi: kapt., metsänhoitaja Simo Vainio (ltn., metsänhoitaja Aatos Tuovinen), Joensuu: kapt., toimitusjohtaja Mauno Pankakoski (yliltn. Erkki Rouhiainen), Juuka: yliltn., kauppias Simo Nykänen (ltn., nimismies Eevert Tietäväinen), Lieksa—Pielisjärvi: ltn., dipl.ins. J. Simola (maj. Matti Ryyänen), Nurmes: kapt., myymälänhoitaja Veikko Haapalainen (yliltn., pankinjohtaja Matti Nevalainen), Outokumpu: kapt., varatuomari Paavo Turtola (kapt., pankinjohtaja Y. E. Kettunen), Polvijärvi: kapt., opettaja Väinö Tuomi (lääk.kapt., hammaslääkäri H. F. Björklund), Tohmajärvi—Värtsilä: ltn., metsänhoitaja O. Määttä (yliltn. P. Aalto).

Tilintarkastajiksi valittiin kapt., metsänhoitaja V. Pankamo ja ltn., piiritarkastaja H. Matikainen, varalle vänr., konttoripääll. Aarne Könönen ja vänr., rehtori J. Soila.

Hyväksyttiin toimintasuunnitelma. Päätettiin rekisteröidä piiri ja hyväksyttiin mallisäännöt.

Piirin edustajiksi Karjalan Poikien Kiltan hallitukseen valittiin edelleen yliltn. Erkki Rouhiainen, V. Lankinen ja V. Pekkarinen, varalle yliltn. A. Kinnunen, ltn. H. Matikainen ja vänr. A. Könönen.

Piirihallitus valitsi puheenjohtajakseen edelleen kapt. Paavo Turtolan ja varapuheenjohtajaksi kapt. Mauno Pankakosken sekä työvaliokuntaan Mauno Pankakosken, Erkki Rouhiaisen, Aulis Koivusalon, Arvo Kinnusen ja Veikko Pekkarisen. Piirin urheilupseeriksi valittiin kapt. Koivusalo. Liiton vuosikokoukseen piirin edustajaksi valittiin Erkki Rouhiainen.

Joensuun Reserviupseerikerho

Vuosikokous pidettiin helmikuun 13. pnä Karjalan talossa. Hyväksyttiin toiminta- ja tilikertomukset sekä toimintasuunnitelma.

Kerhon puheenjohtajaksi valittiin edelleen yliltn. Erkki Rouhiainen. Hallituksen arvan nojalla erovuoron joutuneet jäsenet kapt. Veikko Jalkanen, Lauri Kukkonen, Mauno Pankakoski ja Viki Pankamo sekä ltn. Heikki Matikainen valittiin uudelleen. Paikkakunnalta poismuuttaneen maj. Erkki Sirolan tilalle valittiin vänr. Kaipo Santala.

Valittiin eri jaostoihin seuraavat: Valtuuskunta, kapt. Eino J. Aro, kapt. Ahti Nevalainen, kapt. Iikka Koivula, luutn. Karl Mannelin, kapt. Martti Quist, kenr.marj. Erkki Raappana, ev.luutn. Hj. Raatikainen, yliluutn. Torsten Johansson, kapt. Ale Tarma, vänr. Juho Eskelinen, kapt. Veikko Tipuri, ev.luutn. A. M. Lindeqvist ja luutn. Niilo Niemelä — Nuorten osasto: pj. vänr. Kerkko Mustonen. — Ikärajaosasto:

pj. luutn. Heikki Matikainen. — Urheiluosasto: pj. vänr. Aarne Könönen. — Kiihtelysvaaran alaosasto: pj. luutn. Unto Luukkanen. — Rääkkylän alaosasto: pj. luutn. Ville Muilu. Yhdysupseerina Liperissä toimii vänr. Esa Pitkänen. Hengellisen jaoston puheenjohtajan valitseminen jätettiin hallituksen tehtäväksi. Karjalan Pojat-lehden toimituskunnan nimeäminen jätettiin kiltan tehtäväksi.

Kerhon kunniajäseneksi päätettiin kutsua ev.luutn. A. M. Lindeqvist.

Outokummun Reserviupseerikerhon

vuosikokous pidettiin 14. 1. Outokumpu Oy:n vieraskerholla. Kokouksen puheenjohtajana toimi ltn. E. Partanen ja sihteerinä kerhon sihteeri, yliltn. I. Koh-tala. Hyväksyttiin toimintakertomus, jossa todettiin kerhon toiminnan olleen vilkasta päättyneenä vuotena. Kerhon puheenjohtajaksi valittiin kapteeni Y. E. Kettunen uudelleen. Johtokuntaan valittiin ero-vuoroisten tilalle yliltn. Risto Myyryläinen ja vänrikki Heikki Konkola. Varajäsenet yliltn. Ahti Laukkanen ja Matti Sihvo valittiin uudelleen. Tilintarkastajiksi valittiin ltn. Olavi Kahola ja vänrikki Erkki Elsinen. Hyväksyttiin talousarvio, jossa on varattu määräraha Outokumpuun tulevan järjestöalon osakkeitten ostoon. Valittiin eri toimikunnat. Edustajaksi piirihallitukseen valittiin kapteeni Paavo Turtola.

Lieksa-Pielisjärven Reserviupseerikerho

Vuosikokous pidettiin tammikuun 27. pnä kerhomajalla. Hyväksyttiin toimintakertomus ja tilit sekä toimintasuunnitelma ja talousarvio. Kerhon puheenjohtajaksi valittiin edelleen ltn. Jaakko Simola sekä hallituksen jäseniksi yliltn. Aulis Pitkänen ja Pentti Luoma sekä vänr. Erkki Mikkonen ja Erkki Heikkilä, varalle ltn. Toivo Saastamoinen ja vänr. Eero Mäkinen. Hengellisen toimikunnan puheenjohtajaksi valittiin kapt. K. Pajamo sekä jäseniksi yliltn. V. Hämmäläinen ja ltn. E. Ojajärvi ja Heikki Koukkari sekä vänr. K. Pelkonen. Huvitoimikuntaan valittiin puh-johtajaksi yliltn. S. Tolvanen ja jäseniksi ltn. A. Tynkkynen sekä vänr. U. Lerssi, A. Mannerkorpi ja P. Hakkarainen. Urheilutoimikunta: puh.joht. ja kerhon urheilupseeri ltn. I. Mönkkönen, jäsenet yliltn. P. Heikkilä, ltn. S. Järvinen ja vänr. E. Pitkänen. Kannatusyhdistyksen asiamieheksi valittiin vänr. U. Lerssi.

Nurmeksen Reserviupseerikerho

Vuosikokous pidettiin tammikuun 20. pnä Nurmeksen ev.kansanopistolla Lipinlahdessa. Hyväksyttiin toimintakertomus ja tilit sekä toimintasuunnitelma ja talousarvio. Kerhon puheenjohtajaksi valittiin kapt. Veikko Haapalainen ja hallituksen erovuoroiset jäsenet yliltn. Matti Nevalainen, kapt. Reino Laakkonen ja ltn. Mikko Jaakkola uudelleen sekä paikkakunnalta poismuuttaneiden tilalle ltn. Sakari Pyykönen ja vänr. Pauli Korhonen. Kerhon edustajaksi liiton vuosikokoukseen valittiin vänr. L. Hurmerinta. Hengellisen toiminnan johtajaksi va-

littiin ltn. Toivo Salomaa ja urheilujaoston puh.joh-
tajaksi ltn. Sakari Pyykönen ja jäseniksi ltn. E.
Gröhn ja vänr. Sillanpää ja P. Korhonen. Yhteistoi-
mintajaosto: puh.joht. kapt. V. Lappalainen, jäsenet
kapt. Matti Puputti ja Toivo Kaltiainen, huvi- ja ret-
keilyjaosto: puh.joht. ltn. Uuno Säilä, jäsenet vänr.
Matti Kilpeläinen ja U. T. Wilenius, talkoojaosto:
puh.joht. yliltn. Matti Nevalainen ja jäsen ltn. Yrjö
Kokki. Yhdysupseeriksi naisjaostoon valittiin kapt.
Toivo Kaltiainen ja ltn. Uuno Säilä.

Kerhon hallitus valitsi varapuheenjohtajaksi kapt.
Reino Laakkosen, sihteeriksi ltn. Uuno Säilän ja ta-
loudenhoitajaksi ltn. Mauri Sutisen.

Vuosikokouksen yhteydessä pitivät upseerien rou-
vat kokouksensa ja päättivät perustaa naisjaos-
to n. Sen puheenjohtajaksi valittiin rouva Helmi Kal-
tiainen ja johtokunnan jäseniksi rouvat Rauha Vir-
makoski, Friede Puputti, Irene Haapalainen, Aili Ne-
valainen, Marja Jyrkämä ja Suoma Kokki.

Ilomantsin Reserviupseerikerho

Vuosikokous pidettiin tammikuun 27. pnä Kan-
sallistalolla. Hyväksyttiin toimintakertomus ja toi-
mintasuunnitelma. Kerhon puheenjohtajaksi valittiin
kapt. Simo Vainio. Erovuoraiset hallituksen jäsenet
kapt. Heimo Rautava, yliltn. Heikki Pohjolainen ja
ltn. Jorma Kontturi valittiin uudelleen. Urheilutoimi-
kuntaan valittiin puh.johtajaksi vänr. Jukka Sorsa
ja jäseniksi ltn. Jorma Kontturi ja vänr. Urho Varis
sekä hengilliseen toimikuntaan puh.johtajaksi ltn.
Antti Koljonen ja jäseniksi kapt. Lasse Kontiala ja
ltn. Heikki Klemola.

Enon Reserviupseerikerho

Vuosikokous pidettiin helmikuun 1. pnä op. Antti
Koljosen luona. Edellisen vuoden tilit ja toimintaker-
tomus hyväksyttiin, samoin toimintasuunnitelma. Ker-
hon puheenjohtajaksi valittiin edelleen kapt. Hemmi
Mustonen. Hallituksen erovuoraiset jäsenet ltn. Martti
Laasonen, vänr. Antti Puhakka ja Esko Osola vali-
ttiin uudelleen. Hengelliseen toimikuntaan valittiin
kokoonkutsujana yliltn. Kalle Tiitinen ja jäseninä
yliltn. Rainer Kangas ja vänr. Antti Puhakka, urhei-
lutoimikuntaan kokoonkutsujana vänr. Paavo Koljo-
nen ja jäseninä vänr. P. Sopenen ja E. Salpio.

Kerhon hallitus valitsi varapuheenjohtajaksi ltn.
Martti Laasosen, sihteeriksi vänr. Antti Puhakan ja
taloudenhoitajaksi ltn. Heikki Ikosen.

Polvijärven Reserviupseerikerho.

Vuosikokous pidettiin helmikuun 5. pnä. Hyväk-
syttiin toiminta- ja tilikertomukset. Kerhon puheen-
johtajaksi valittiin edelleen kapt. Väinö Tuomi. Joh-
tokuntaan valittiin paikkakunnalta poismuuttaneen
vänr. Martti Kopsen tilalle vänr. Jouko Pesonen.
Muut johtokunnan jäsenet ovat kapt. H. F. Björk-
lund, yliltn. Mauri Kokkonen, ltn. Viljo Honkanen,
farm.ltn. Ragnar Eklund ja vänr. Juhani Keinonen.
Hengelliseen toimikuntaan valittiin puheenjohtajaksi
sot.past. H. V. Oksanen sekä jäseniksi ltn. V. Honka-
nen ja vänr. J. Pesonen. Urheilutoimikuntaan vali-
ttiin puheenjohtajaksi kapt. V. Tuomi sekä jäseniksi
vänr. J. Keinonen ja vänr. Pentti Tuomi. Edustajaksi

piirin ja liiton kokouksiin valittiin kapt. V. Tuomi,
varalle kapt. H. F. Björklund.

Kiteen reserviupseerikerhon

vuosikokous pidettiin Palotalon kokoushuoneessa 26.
2. Kokouksen puheenjohtajana toimi ins. Paavo Lehi-
koinen ja sihteerinä ylikonstaapeli Leo Rautava. Hy-
väksyttiin toimintakertomus ja tilit. Kerhon puheen-
johtajaksi valittiin edelleen ins. Lehikoinen ja johto-
kunnan erovuoraiset jäsenet Leo Rautava, Aimo Nur-
mela ja Pekka Lehtonen valittiin uudelleen. Paikka-
kunnalta pois muuttaneen K. Hyvärisen tilalle vali-
ttiin pankinjohtaja E. Rainisalo. Tilintarkastajiksi va-
littiin ins. Esa Takala ja kartoittaja T. Lehikoinen.
Edustajiksi liiton ja piirin kokouksiin valittiin kapt.
Otto A. Pitkänen ja Paavo Lehikoinen. Jäsenmaksun
suuruus päätettiin pitää ennallaan. Päätettiin liittyä
jäseneksi Karjalan Poikien Kiltaan. Kokouksessa tuo-
ttiin esille kiitollisuus hyvästä yhteistyöstä Kiteen res-
aliupseerien kanssa.

Kokouksen yhteydessä sotilaspiirin päällikkö ev.
L. Airila esitti sotilaspiirin tervehdyksen ja majuri
Pekkarinen ja kapteeni Karjalainen esitelmöivät.

Naisten toiminta

Joensuun Reserviupseerikerhon naisosaston

vuosikokous pidettiin 17. 2. Karjalan talossa. Hyväk-
syttiin tilit ja vuosikertomus sekä toimintasuunni-
telma ja tulo- ja menoarvio.

Osaston entisen puheenjohtajan rouva Annikki
Rinteen pyydettyä vapautusta tehtävästään valittiin
uudeksi puheenjohtajaksi rva Soile Konttinen. Muiksi
johtokunnan jäseniksi valittiin Annikki Rinne, Hilikka
Mannerheimo, Leena Syrjänen, Terttu Tuunanen,
Sirkka Leppänen, Ellen Lankinen, Terttu Vuorela,
Onerva Nissinen, Sirkka Heinisuo, Eeva Raatikainen
ja Anja Rouhiainen.

Uusi johtokunta valitsi varapuheenjohtajaksi Leena
Syrjäsen, sihteeriksi Terttu Tuunasen ja taloudenhoi-
tajaksi Sirkka Leppäsen. Juhlatoimikuntaan valittiin
Sirkka Heinisuo, Onerva Nissinen, Ellen Lankinen ja
Anja Rouhiainen. Edustajiksi naisosaston neuvottelu-
päiville valittiin osaston puheenjohtaja ja sihteeri
sekä varalle rouvat Sirkka Heinisuo ja Sirkka Leppä-
nen.

Reserviupseerien naisten kerho Outokumpuun

Kuusjärven Reserviupseerikerhon aloitteesta pe-
rustettiin 23. 1. pidetyssä kokouksessa Reserviupsee-
rien naisten kerho. Perustavan kokouksen puheenjoh-
tajana toimi rouva Aune-Marjatta Heikkinen ja sih-
teerinä rouva Aune Lampinen. Perustetun kerhon
puheenjohtajaksi valittiin rouva Heikkinen, sihtee-
riksi rouva Eila Seeste, rahastonhoitajaksi rouva Saa-
ra Myryläinen sekä johtokunnan muiksi jäseniksi
rouvat Aino Näppä, Helvi Vasenius, Hilikka Aulanko,
Kaisa Salpakari, Irene Valkonen, Sirkka Turtola ja
Aune Lampinen. Huvitoimikuntaan valittiin puheen-
johtajaks rouva Hilikka Aulanko sekä jäseniksi rou-
vat Helmi Ojala, Eila Seeste, Anna-Liisa Kupias,
Sirkka Turtola ja Kyllikki Kettunen. Kokouksessa
keskusteltiin toiminnan suuntaviivoista.

Aliupseerien kokouksia

Joensuun seudun Reservialiupseerit ry:n

vuosikokous pidettiin 3. 3. Hotelli Pielishovissa. Kokouksen puheenjohtajana toimi konstaapeli M. Huuskonen ja sihteerinä ylikonstaapeli Erkki Piironen. Hyväksyttiin toimintakertomus ja tilit. Kerhon puheenjohtajaksi valittiin edelleen kauppias Arvi A. Lallukka, varapuheenjohtajaksi Eino Sinkkonen ja sihteeriksi Tuomo Pitkänen sekä rahastonhoitajaksi Tatu Junnilainen. Muiksi johtokunnan jäseniksi tulivat Toivo Kontturi, Erkki Piironen, Kaarlo Kettunen ja E. I. Pesonen. — Tilintarkastajiksi valittiin Hannes Sipinen ja Reino Pietarinen, varalle Frans Heikkilä ja Väinö Pulkkinen.

Hyväksyttiin kuluvan vuoden toimintasuunnitelma. Sen mukaan päätettiin pitää esitelmätalouksia kerhan kuukaudessa. Tehostetaan edelleen retkeilytoimintaa ja hiihtoammuntaa. Ensi kesäksi suunnitellaan pieni leiri.

Kiteen Seudun Reservialiupseerit ry:n

vuosikokous pidettiin Palotalolla 18. 2. Yhdistyksen uudeksi puheenjohtajaksi Santeri Houtsosen kieltäytyttyä valittiin Alpo Poutiainen ja johtokunnan jäseneksi hänen tilalleen Veikko Mönttinen. Tilaisuudessa esitti kapteeni evp. Otto A. Pitkänen yhdistykselle Kiteen Seudun Reserviupseerikerhon tervehdyksen kiittäen hyvästä yhteistoiminnasta. Pohjois-Karjalan Reserviupseeripiirin tervehdyksen esitti piirin puheenjohtaja Arvi A. Lallukka, joka esitelmöi Karjalan Poikien Killan perustamisesta. Killan sääntöjä selosti yhdistyksen sihteeri Pekka Timonen ja Killan toimintaa kapteeni evp. Pitkänen.

Kuusjärven Reservialiupseerit ry:n

vuosikokous pidettiin 17. 2. Outokumpu Oy:n kokoushuoneessa. Hyväksyttiin tilit ja toimintakertomus. Samoin hyväksyttiin toimintasuunnitelma. Yhdistyksen puheenjohtajaksi valittiin edelleen piirimies Toimi Kinnunen, varapuheenjohtajaksi Osmo Rinta, johtokunnan jäseniksi Martti Virrantalo, Veikko Pippuri, Vilho Pasanen, Aarne Laakso ja Eino Soininen, varajäseniksi Antti Soininen ja Leo Löttönen. Tilintarkastajiksi valittiin Arvi Tuominen ja Heimo Mattila, varalle Heimo Mustonen ja Alpo Minkkinen. Valittiin urheilu- ja retkeilytoimikunta, ampumatoimikunta, taloustoimikunta, yhteismajoitustoimikunta, moottoritoimikunta ja huvitoimikunta. Yhdistyksen edustajiksi liiton kokouksiin valittiin Veikko Metsälä ja Martti Virrantalo, piirin kokouksiin A. Lavikainen ja Veikko Pippuri.

Ilomantsin Reservialiupseerit ry:n

vuosikokous pidettiin VPK:n talolla 17. 2. Hyväksyttiin toimintakertomus, tilit ja toimintasuunnitelma. Johtokunnan erovuoroiset jäsenet Arvi Vinni ja Reino Poikonen valittiin uudelleen. Mikko Nykäsen tilalle valittiin Alpo Kukkonen ja Väinö Jeskasen tilalle Pekka Puumalainen. Tilintarkastajiksi valittiin Kaarlo Lampainen ja Vihtori Nykänen, varalle Sampo Ikonen ja Jaakko Tyynelä. Liittohallituksen kokoukseen valittiin yhdistyksen edustajaksi V. Laulajainen ja piirin kokoukseen Petteri Vuoma ja Onni Malinen.

RESERVIUPSEERIPiIRIN talvimestaruuskilpailut

Pohjois-Karjalan Reserviupseeripiirin talvimestaruuskilpailut pidettiin 3. 3. 1957 Lieksassa. Matkasta n. 8 km verryttelytaivalta, josta 10 % ajasta ja pika-aikeeseen aika (n. 3 km) kokonaan sisältyy hiihto-aikaan. Karttatehtävät (10 koordinaattitehtävää verryttelytaipaleen aikana) muutettu virheajoiksi, jotka lisätty hiihto-aikaan.

Tulokset:

1) vänr. E. Martiskainen, Nurmes, hiihto-aika (yht., — hyvitys 35 v.) 19.13, karttatehtävät (virhelisäys aikaan) 4.30, lopputulos 23.43; 2) vänr. J. Sorsa, Ilomantsi, 19.16 — 13.00 — 32.16; 3) vänr. E. Pitkänen, Lieksa, 20.58 — 12.20 — 33.18; 4) vänr. K. Jaatinen, Tohmajärvi, 20.03 — 14.20 — 34.23; 5) vänr. A. Könönen, Joensuu, 19.48 — 15.30 — 35.18; 6) kapt. J. Kortelainen, Joensuu, 21.45 — 14.40 — 36.25; 7) vänr. K. Parviainen, Joensuu, 20.36 — 17.30 — 38.06; 8) vänr. F. Kontio, Lieksa, 16.54 — 21.20 — 38.14; 9) yllil. P. Aalto, Tohmajärvi, 22.29 — 18.00 — 40.29; 10) luutn. T. Vesterinen, Tohmajärvi, 22.48 — 17.50 — 40.38; 11) vänr. M. Kuokkanen, Nurmes, 22.59 — 18.00 — 40.59; 12) vänr. H. Kärkkäinen, Tohmajärvi, 20.23 — 21.00 — 41.23; 13) vänr. R. Sillanpää, Nurmes, 18.10 — 23.30 — 41.40; 14) vänr. Erkki Kolmonen, Ilomantsi, 18.49 — 23.00 — 41.49; 15) vänr. E. Saari, Ilomantsi, 23.46 — 22.10 — 45.56; 16) vänr. A. Räsänen, Outokumpu, 22.40 — 26.50 — 49.30; 17) vänr. U. Varis, Ilomantsi, 27.07 — 23.20 — 50.27; 18) yllil. P. Laukkanen, Outokumpu, 25.16 — 25.20 — 50.36; 19) vänr. A. Ihalainen, Joensuu, 22.54 — 28.50 — 51.44; 20) vänr. P. Salmi, Joensuu, 20.48 — 31.20 — 52.08.

Joukkuetulokset: 1) Nurmeksen kerho (3:n keski-aika) 35,27; 2) Tohmajärvi—Värtsilän (3:n keski-aika) 38,30; 3) Lieksan—Pielisjärven (3:n keski-aika) 41,18; 4) Ilomantsin (3:n keski-aika) 41,31; 5) Joensuun (5:n keski-aika) 42,44. (Muilla kerhoilla ei ollut täyttä joukkuetta.)

Paras hiihto-aika: vänr. F. Kontio, Lieksa, 16.54.

Paras tehtäväsuoritus: vänr. E. Martiskainen, Nurmes, 4.30 virhepistettä.

Pistooliammunta (erill. kilpailu):

1) kapt. J. Kortelainen 80 pistettä; 2) ltn. J. Kontturi 74; 3) vänr. E. Pitkänen 70; 4) vänr. A. Turunen 66; 5) vänr. A. Räsänen 62; 6) vänr. J. Sorsa 61; 7) vänr. V. Savola 57; 8) kapt. P. Kontiola 54; 9) vänr. A. Könönen 49; 10) vänr. R. Sillanpää 48; 11) yllil. M. Niemi 48; 12) vänr. A. Ihalainen 47; 13) vänr. A. Saari 39; 14) vänr. P. Salmi 32; 15) vänr. K. Parviainen 17 pist.

Toimitus: päätoimittaja, yliluutn. Veikko Pekkarinen, toimitussihteerit piiritark. yliluutn. Erkki Rouhiainen ja toimittajat vänr. Erkki Luostarinen, kauppias, vääp. Arvi A. Lallukka, metsänhoitaja, vääp. Kaarlo Kettunen ja kauppias, vääp. Veikko Metsälä.

Julkaisija: Joensuun Reserviupseerikerho r.y.

RAUMA-REPOLA Oy

JOENSUUN TEHTAAT

Sahattua ja höylättyä puutavaraa, ovia ja ikkunoita ym. rakennuspuusepäntuotteita saatte meiltä nopeasti ja vaittomasti.

MAANPUOLUSTUSVÄKI!

Käyttäkää onnitteluisia ja surunvalitteluisia maanpuolustusadresseja, joita myyvät Joensuussa Koivula Oy., missä myös pyydetessä kirjoitetaan adressien tekstit ja toimitetaan perille, sekä pankkilaitokset sekä reserviupseeri-kerhot.

Kalparistejä

toimitetaan edelleenkin 7. D:n alaisissa joukoissa palvelleille lähettämällä henkilötiedot, suku- ja etunimet, sotilasarvo, syntymäaika ja -paikka, missä joukko-osastossa palvelut ja kuka oli päällikkönä, os.: yllt. Erkki Rouhiainen, Joensuu, Ilveksenkatu 16.

KARJALAINEN KAUPPA-AITTA

ARVI A. LALLUKKA

Joensuu, Kauppakulma ja Kauppakatu 20

Joensuu 1957, Pohjois-Karjalan Kirjapaino Oy
OULUN YLIOPISTON KIRJASTO

1772061572